

02-09-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ্: 12-01-1984 মধুবন

"সদায় সমৰ্থ ভাবিবা তথা বৰ্ণনা কৰিবা"

আজি শব্দৰহিত দুনিয়াত থকা পিতা শব্দৰ জগতলৈ আহিছে সকলো সন্তানক শব্দৰ সিপাৰৰ স্থিতিলৈ লৈ যাবৰ বাবে কিয়নো শব্দৰ সিপাৰৰ স্থিতিত অতি সুখ আৰু শান্তিৰ অনুভূতি হয়। শব্দৰ সিপাৰৰ শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত স্থিত হ'লে সদায় নিজকে পিতাৰ সমান সম্পন্ন স্থিতিত অনুভৱ কৰা যায়। আজিৰ মানৱে শব্দৰ সিপাৰৰ সঁচা শান্তিৰ বাবে অনেক প্ৰকাৰৰ প্ৰচেষ্টা চলায় থাকে। কিমান সাধন ব্যৱহাৰ কৰি থাকে। কিন্তু তোমালোক সকলো শান্তিৰ সাগৰৰ সন্তান শান্ত স্বৰূপ, মাষ্টৰ শান্তিৰ সাগৰ হোৱা। চেকেণ্ডত নিজৰ শান্তিৰ স্বৰূপৰ স্থিতিত স্থিত হৈ যোৱা। এনেকুৱা অনুভৱী হোৱা নহয়! চেকেণ্ডত আৰাজত আহা আৰু চেকেণ্ডত আৰাজৰ পৰা নিলগত স্বধৰ্মত স্থিত হৈ যোৱা - এইটো অভ্যাস আছেনে? এই কৰ্মেন্দ্ৰিয় বিলাকৰ মালিক হোৱা নহয়! যেতিয়াই বিচৰা কৰ্মত আহা, যেতিয়াই বিচৰা কৰ্মৰ পৰা নিলগত কৰ্মাতিত স্থিতিত স্থিত হৈ যোৱা। ইয়াকে কোৱা হয় এতিয়াই উপৰাম আৰু এতিয়াই কৰ্মৰ দ্বাৰা সকলোৰে স্নেহী। এনেকুৱা নিয়ন্ত্ৰণ শক্তি, শাসনৰ শক্তি (ruling power) ৰ অনুভৱ হয় নহয় জানো! যি কথাক দুনিয়াৰ মানুহে কঠিন বুলি কয় সেই কঠিন কথা তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ কাৰণে সহজ নহয় কিন্তু অতি সহজ হয় কিয়নো মাষ্টৰ সৰ্ব শক্তিমান হোৱা। দুনিয়াৰ মানুহেতো ভাবে এইটো কেনেকৈ হ'ব! এইটো বেমেজালিত বুদ্ধিৰ দ্বাৰা, শৰীৰৰ দ্বাৰা ভ্ৰমি ফুৰে আৰু তোমালোকে কি কৰা? কেনেকৈ হ'ব - এইটো সংকল্প কেতিয়াবা আহিব পাৰেনে? কেনেকৈ অৰ্থাৎ প্ৰশ্নবোধক চিহ্ন। সেয়েহে 'কেনেকৈ'ৰ সলনি আকৌ এয়াই আৰাজ ওলায় যে এনেকৈ হয়। 'এনেকৈ' অৰ্থাৎ ফুলষ্টপ। প্ৰশ্নবোধক চিহ্নৰ সলনি ফুলষ্টপ লাগি গ'ল নহয়। কালি কি আছিল আৰু আজি কি হোৱা! মহান পাৰ্থক্য আছে নহয় জানো। বুজি পোৱানে যে মহান পাৰ্থক্য হৈ গ'ল। কালি কৈছিলো অ' ভগৱান আৰু আজি অ'ৰ সলনি অহ' বুলি কোৱা। অহ' মীঠা বাবা। ভগৱান নহয় কিন্তু বাবা। দূৰৰ পৰা ওচৰতে পিতাক পাই গ'লা। তোমালোকে পিতাক বিচাৰিলা সেয়েহে পিতাইও তোমালোক সন্তানসকলক চুকে-কোণে বিচাৰি উলিয়ালে। কিন্তু পিতাই পৰিশ্ৰম কৰিবলীয়া নহ'ল। তোমালোকে বহুত পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হ'ল কিয়নো পিতাই তোমালোকৰ পৰিচয় জানিছিল, তোমালোকৰ পিতাৰ পৰিচয় নাছিল। তোমালোক সকলোৱে স্নেহৰ গীত গোৱা। বাপদাদায়ে সন্তানসকলৰ স্নেহৰ গীত গায়। সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ স্নেহৰ গীত নিতৌ বাপদাদাই গায়। যি গীত শুনি শুনি সকলো স্নেহী সন্তানসকলৰ মন আনন্দত নাচি থাকে। সদায় গীত গায় সেয়েহে স্মাৰকতো গীতৰ মহত্ব শ্ৰেষ্ঠ হৈ আছে। পিতাৰ গীতৰ স্মাৰক 'গীতা' ৰচনা কৰি দিলে। আৰু সন্তানসকলৰ গীত শুনি ফুৰ্তিত নচাৰ আৰু ফুৰ্তিত, আনন্দত, সুখত ভিন্ন ভিন্ন অনুভৱৰ স্মাৰক - ভাগৱত ৰচনা কৰি দিলে। গতিকে দুয়োৰে স্মাৰক হৈ গ'ল নহয় জানো। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ ভাগৱান বুলি নিজকে ভাবানে অথবা অনুভৱ কৰানে! বুজোতা অনেক কিন্তু অনুভৱ কৰোতা কৌটিৰ মাজত কোনোৱা হয়। অনুভৱী মূৰ্ত পিতাৰ সমান সম্পন্ন অনুভৱী মূৰ্ত হয়। প্ৰতিটো বাণীৰ প্ৰতিটো সম্বন্ধৰ অনুভৱ হওক। সম্বন্ধৰ দ্বাৰা ভিন্ন ভিন্ন প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ হওক। প্ৰতিটো শক্তিৰ অনুভৱ হওক। প্ৰতিটো গুণৰ অনুভৱ হওক। যেতিয়াই বিচৰা তেতিয়াই গুণৰ গহণা ধাৰণ কৰিব পাৰা। এই সৰ্বগুণ ভেৰাইটি জুৱেলাৰী (বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ অলংকাৰ) হয়। যেনেকুৱা সময়, যেনেকুৱা স্থান তেনেকুৱা গুণ ৰূপী গহনাৰে নিজকে সজাব পাৰা। কেৱল নিজকে নহয় কিন্তু আনকো গুণৰ দান কৰিব পাৰা। জ্ঞান দানৰ লগতে গুণৰ দানৰো মহত্ব বহুত আছে। গুণৰ মহাদানী আত্মা কেতিয়াও কাৰোবাৰ অৱগুণ দেখিলেও ধাৰণা নকৰিব।

কাৰোবাৰ অৱগুণৰ সংগদোষত নাহিব বৰঞ্চ আৰু বেছি গুণ দান কৰি আনৰ অৱগুণক গুণলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি দিব। যেনেকৈ ধনৰ ভিক্ষাৰীক ধন দি সম্পন্ন কৰি দিয়ে, তেনেকৈ অৱগুণীসকলক গুণ দান কৰি গুণৱান মূৰ্ত বনাই দিয়া। যিদৰে যোগদান, শক্তিৰ দান, সেৱাৰ দান প্ৰসিদ্ধ হয় সেইদৰে গুণদানো বিশেষ দান হয়। গুণদানৰ দ্বাৰা আত্মাত উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ ৰেঙণী অনুভৱ কৰাব পাৰা। গতিকে এনেকুৱা সৰ্ব মহাদানী মূৰ্ত অৰ্থাৎ অনুভৱী মূৰ্ত হৈছেনে?

আজি বিশেষকৈ ডবল বিদেশী সন্তানসকলক লগ পাবলৈ আহিছে। ডবল বিদেশী সন্তানসকলৰ বিশেষতা বাপদাদাই শুনাইছে। তথাপিও বাপদাদাই ডবল বিদেশী সন্তানসকলক দূৰদৰ্শী বুদ্ধিৰ সন্তান বুলি কয়। দূৰৈত থাকিও বুদ্ধিৰ দ্বাৰা পিতাক চিনি লৈ অধিকাৰী হৈ গ'ল। এনেকুৱা দূৰদৰ্শী সন্তানসকলৰ প্ৰতি বিশেষত্ব অনুসৰি বাপদাদাৰ বিশেষ স্নেহ আছে। সকলো চগা হৈ নিজৰ নিজৰ দেশৰ পৰা উৰি উৰি শিখাত জ্বলি যোৱা হোৱা নে কেৱল পৰিক্ৰমা লগাওঁতা হোৱা। জ্বলি যোৱা অৰ্থাৎ সমান হোৱা। তেন্তে জ্বলি যোৱা হোৱানে পৰিক্ৰমা লগাওঁতা হোৱা? সংখ্যাগৰিষ্ঠ কোনবিধৰ? যিয়েই নোহোৱা, যেনেকুৱাই নোহোৱা কিন্তু বাপদাদাৰ পচন্দৰ হোৱা। তথাপিও চোৱা কিমান পৰিশ্ৰম কৰি আহিতো হৈ গ'লা নহয় সেয়েহে সদায় নিজক ভাবা যে পিতাৰ হওঁ আৰু সদায় পিতাৰে হৈ থাকিম। এইটো দৃঢ় সংকল্পই সদায় আগবঢ়াই লৈ যাব। দুৰ্বলতাবোৰৰ কথা বেছিকৈ নাভাবিবা। দুৰ্বলতাৰ কথা ভাবি ভাবি আৰু দুৰ্বল হৈ যোৱা। মই বেমাৰী হওঁ, বেমাৰী হওঁ এনেকৈ কৈ থাকিলে বেমাৰ দুগুণ হৈ যায়। মই ইমান শক্তিশালী নহয়, মোৰ যোগ ইমান ভাল নহয়, মোৰ সেৱা ইমান ভাল নহয়। মই বাবাৰ স্নেহী হওঁনে বা নহওঁ। নাজানো আগলৈ চলিব পাৰিম নে নোৱাৰিম – এনেকুৱা চিন্তাই বেছি দুৰ্বল কৰি দিয়ে। প্ৰথমে মায়াই পাতল ৰূপত চেষ্টা কৰে আৰু তোমালোকে তাক ডাঙৰ ৰূপ কৰি পেলোৱা সেয়েহে মায়াৰ তোমালোকৰ সংগী হোৱাৰ সুবিধা পাই যায়। মায়াই কেৱল চেষ্টা কৰে কিন্তু মায়াৰ চেষ্টাক নাজানি ভাবি লয় মই এনেকুৱাই হওঁ, সেয়েহে মায়াও সংগী হৈ যায়। দুৰ্বলসকলৰ সংগী হ'ল মায়া। কেতিয়াও দুৰ্বল সংকল্প বাৰে বাৰে বৰ্ণনা নকৰিবা আৰু নাভাবিবা। বাৰে বাৰে ভাবিলেও স্বৰূপ হৈ যায়। সদায় এইটো ভাবিবা যে মই বাবাৰ নহ'লে আৰু কোন হ'ব! ময়েই আছিলো। কল্প-কল্প মইয়েই হ'ম - এইটো সংকল্পই তজবজীয়া, মায়াজীং বনাই দিব। দুৰ্বলতা পিছত আহে। তোমালোকে তাক নিচিনি সত্য বুলি ভাবি লোৱা তেতিয়া মায়াই নিজৰ কৰি লয়। যিদৰে সীতাৰ নাটক দেখুৱায় নহয়। ভিক্ষাৰী নাছিল কিন্তু সীতাই ভিক্ষাৰী বুলি ভাবি ল'লে। তেওঁতো কেৱল চেষ্টা কৰিবলৈ আহিছিল আৰু তেওঁক সঁচা বুলি ভাবি ল'লে, সেয়েহে তেওঁ সীতাৰ সৰলতা দেখি নিজৰ কৰি ল'লে। ব্যৰ্থ সংকল্প, দুৰ্বল সংকল্প মায়াৰ ৰূপত আহে, চেষ্টা কৰি চাবলৈ। কিন্তু অজলা হৈ যোৱা সেয়েহে নিজৰ কৰি লয়। "মই হুঁওৱেই এনেকুৱা", এনে কৰি কৰি মায়াই নিজৰ স্থান বনাই লয়। এনেকুৱা দুৰ্বলতো নোহোৱা। সমৰ্থ হোৱা। মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হোৱা। বাপদাদাৰ দ্বাৰা নিৰ্বাচিত কোটিৰ মাজত কোনোবা হোৱা। এনেকুৱা সন্তান দুৰ্বল কেনেকৈ হ'ব পাৰে! এনেকৈ ভবা মানেই মায়াক স্থান দিয়া। স্থান দি উঠি আকৌ এনেকৈ কোৱা - এতিয়া ওলাই যোৱা। স্থান দিয়াই বা কিয়। কোনো দুৰ্বল নোহোৱা। সকলো মাষ্টৰ হোৱা। সদায় সাহসী, চিৰকালৰ মহাবীৰ হোৱা। এয়াই শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প ৰাখা। সদায় পিতাৰ সংগী হোৱা। য'ত পিতাৰ সংগ আছে তাত মায়া সংগী হ'ব নোৱাৰে। মধুবনলৈ কিয় আহিছা? (মায়াক এৰিবলৈ) মধুবন মহাযজ্ঞ হয় নহয় জানো। যজ্ঞত স্বাহা কৰিবলৈ আহিছা কিন্তু বাপদাদাই কয় যে সকলোৱে নিজৰ বিজয়া অষ্টমী উদ্‌যাপন কৰিবলৈ আহিছা। বিজয়ৰ তিলকৰ উৎসৱ মনাবলৈ আহিছা। বিজয়ী হৈ বিজয়ৰ তিলকৰ সমাৰোহ উদ্‌যাপন কৰিবলৈ আহিছা নহয় জানো। হয়, অনুকৰণ কৰাত সকলো হুচিয়াৰ। ইয়ো এটা গুণ। ইয়াতো পিতাক অনুকৰণ কৰিব লাগে। অনুসৰণ কৰা অৰ্থাৎ কপি (অনুকৰণ) কৰা। এয়াতো সহজ হয়। তোমালোক নিজৰ দেশ এৰি আহা সেয়েহে বাপদাদায়ে নিজৰ দেশ এৰি আহে।

বাপদাদাৰ প্ৰবৃত্তি নাই নেকি! সমগ্ৰ বিশ্বৰ কাৰ্য এৰি ইয়ালৈ আহে। বিশ্বৰ প্ৰবৃত্তি মানেই পিতাৰ প্ৰবৃত্তি নহয় জানো। পিতাৰ কাৰণেতো সকলো সন্তান হয়। অঞ্জলীতো সকলোকে দিব লাগে। উত্তৰাধিকাৰ নিদিয়, অঞ্জলীতো দিয়ে নহয়! অচ্ছ।

সৰ্ব শ্ৰেষ্ঠ অধিকাৰী পিতাৰ সমান মহাদানী, বৰদানী আত্মাসকলক, সদায় মহান অন্তৰৰ দ্বাৰা নিজকে মহান অনুভৱ কৰোঁতা, সদায় মায়াক চিনি মায়াজীং, সৰ্ব শক্তিস্বৰূপ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ প্ৰতি, চাৰিওফালৰ দেশ-বিদেশৰ, লগনত মগন হৈ থাকোতা, পিতাৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰোঁতা, পিতাৰ সৈতে মিলন উদ্‌যাপন কৰোঁতা, স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰোঁতা আৰু পত্ৰৰ দ্বাৰা প্ৰেৰণ কৰোঁতা, কিছু মিঠা-মিঠা সংবাদ আৰু নিজৰ স্নেহৰ পুৰুষাৰ্থৰ সংবাদ দিওঁতা সকলো সন্তানক বাপদাদাই সন্মুখত দেখি স্নেহসহিত স্মৰণ কৰি আছে। লগতে চগা হৈ শিখাত জ্বলোতা অৰ্থাৎ প্ৰত্যেক খোজতে পিতাৰ সমান হওঁতা সন্তানসকলৰ প্ৰতি স্নেহ সম্পন্ন স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

মহাৰথী ভাতৃ-ভগ্নীসকলৰ প্ৰতি উচ্চাৰণ কৰা অব্যক্ত মহাবাক্য:-

সেৱাৰ নিমিত্ত হোৱা সন্তানসকলৰো মালা আছে নহয়। সকলো বিশেষ ৰত্ন নিমিত্ত হৈছে। নিমিত্ত হোৱা বিশেষত্ব হৈছে নিমিত্ত বনোৱা। ব্ৰহ্মা পিতাই তোমালোক সকলোৰে ওপৰত এটা কথাত গৌৰৱ কৰে। কোনটো কথাৰ কাৰণে বিশেষ গৌৰৱ কৰে? সকলো সন্তানে ইজনে সিজনৰ বিচাৰ মিলাই আদিৰ পৰা একতাৰ যি ৰূপ দেখুৱালা ইয়াৰ ওপৰত ব্ৰহ্মা বাবাই বিশেষ গৌৰৱ কৰে। একতা এই ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালৰ আধাৰ হয় সেয়েহে ব্ৰহ্মা বাবাই অব্যক্ত বতনত (লোক) থাকিও সন্তানসকলক লৈ গৌৰৱ কৰে। কাৰ্যব্যৱস্থা দেখিছা নহয়।

লগুন গ্ৰুপৰ প্ৰতি:- সদায় আত্মিক গোলাপ হৈ আনকো সুবাস দিওতা অবিনাশী বাগিছাৰ পুষ্প হোৱা নহয়। সকলো আত্মিক গোলাপ হোৱা। যি আত্মিক গোলাপক দেখি সমগ্ৰ বিশ্ব আকৰ্ষিত হয়। এটি এটি আত্মিক গোলাপ কিমান মূল্যবান হয়। অমূল্য হয় যে এতিয়াও তোমালোক সকলোৰে জড় চিত্ৰৰো ইমান মূল্য আছে। এটি এটি জড় চিত্ৰ কিমান মূল্যৰে লয় বা দিয়ে। হয়তো সাধাৰণ পাথৰ বা ৰূপ বা সোণ কিন্তু মূল্য কিমান। সোণৰ মূৰ্তি কিমান মূল্যত দিব। ইমান মূল্যবান কেনেকৈ হ'ল! কিয়নো পিতাৰ হোৱা বাবে সদায় শ্ৰেষ্ঠ হৈ গ'লা। এই ভাগ্য গীত সদায় গাই থাকা। বাহঃ মোৰ ভাগ্য আৰু বাহঃ ভাগ্যবিধাতা আৰু বাহঃ সংগম যুগ। বাহঃ মিঠা ড্ৰামা। সকলোতে বাহঃ-বাহঃ আহে নহয়। বাহঃ-বাহঃৰ গীত গাই থাকা নহয়! বাপদাদাই লগুন নিবাসীক লৈ গৌৰৱ কৰে, সেৱাৰ বৃক্ষৰ যি বীজ হয় সেয়া হৈছে লগুন। সেয়েহে লগুন নিবাসীও বীজৰূপ হৈ গ'ল। ইউ কে (UK)ৰ সকল অৰ্থাৎ সদায় অ'কে (OK) হৈ থাকোঁতা, সদায় পঢ়া আৰু সেৱা দুয়োটাৰে ভাৰসাম্য ৰাখোঁতা। সদায় প্ৰতিটো খোজত নিজৰ উন্নতি অনুভৱ কৰোঁতা। যেতিয়া পিতাৰ হ'লা তেন্তে সদায় পিতাৰ সংগ আৰু পিতাৰ হাত আছে, প্ৰতিগৰাকী সন্তানৰ ওপৰত - এনেকুৱা অনুভৱ কৰা নহয়। যাৰ ওপৰত পিতাৰ হাত আছে, তেওঁলোক সদায়ে নিৰাপদ। সদায় নিৰাপদে থাকোতা হোৱা নহয়। অ'কে গ্ৰুপৰ ওচৰলৈ মায়াতো নাহে নহয়। মায়াও চিৰদিনৰ বাবে অ'কে, অ'কে কৰি বিদায় লৈ গুছি যায়। ইউ. কে. অৰ্থাৎ অ. কে. গ্ৰুপৰ সংগও বহুত শ্ৰেষ্ঠ নহয় জানো। সংগ ভাল, বায়ুমণ্ডল শক্তিশালী তেন্তে মায়া কেনেকৈ আহিব পাৰে। সদায় নিৰাপদ হৈ থাকিব। অ. কে. গ্ৰুপ অৰ্থাৎ মায়াজিৎ গ্ৰুপ।

মৰিচাচ পাৰ্টী:- সদায় নিজকে শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৱান বুলি ভাবানে? ভাগ্যত কি পালা ? ভগৱানেই ভাগ্যত পাই গ'লা! স্বয়ং ভাগ্য বিধাতা ভগৱানক ভাগ্যত পালা। ইয়াতকৈ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য আৰু কি হ'ব পাৰে? গতিকে সদায় এইটো ফুৰ্তি থাকেনে যে বিশ্বৰ সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৱান আমি আত্মাসকলেই হওঁ। আমি নহয়, আমি আত্মাসকল। আত্মা বুলি ক'লে কেতিয়াও ওলোটা নিচা নাহিব। দেহী-অভিমানী হ'লে শ্ৰেষ্ঠ নিচা - ঈশ্বৰীয় নিচা থাকিব। ভাগ্যৱান আত্মা হোৱা,

যাৰ ভাগ্যৰ এতিয়াও গায়ন হৈ আছে। 'ভাগৱত' - তোমালোকৰ ভাগ্যৰ স্মাৰক হয়। এনেকুৱা অবিনাশী ভাগ্য যাৰ এতিয়াও গায়ন আছে, এইটো আনন্দত সদায় আগবাঢ়ি গৈ থাক। কুমাৰীসকলতো বন্ধনহীন, শৰীৰৰ ফালৰ পৰাও বন্ধনহীন, মনেৰেও বন্ধনহীন। এনেকুৱা বন্ধনহীনেহে উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ কৰিব পাৰে। অচ্ছা। ওঁ শান্তি।

***বৰদান:-** সেৱাৰ ভূমিকা পালন কৰি ভূমিকাৰ পৰা উপৰাম আৰু পিতাৰ স্নেহী হৈ থাকোতা সহজ যোগী হোৱা কোনো সম্ভানে কয় যোগ কেতিয়াবা লাগে, কেতিয়াবা নালাগে, ইয়াৰ কাৰণ হ'ল - উপৰাম ভাবৰ অভাৱ। উপৰাম নোহোৱাৰ কাৰণে প্ৰেমৰ অনুভৱ নহয় আৰু য'ত প্ৰেম নাথাকে তাত স্মৃতি নাথাকে। যিমান বেছি প্ৰেম সিমান সহজ স্মৃতি, সেয়েহে সম্বন্ধৰ আধাৰত ভূমিকা পালন নকৰিবা, সেৱাৰ সম্বন্ধত ভূমিকা পালন কৰা তেতিয়া উপৰাম হৈ থাকিবা। কমল ফুলৰ সমান পুৰণা দুনিয়াৰ বাতাবৰণৰ পৰা উপৰাম আৰু পিতাৰ মৰমৰ হোৱা তেতিয়া সহজযোগী হৈ যাবা।

***প্ৰোগান:-** জ্ঞানী তেওঁ হয় যি কাৰণ শব্দক মাৰ্জ কৰি প্ৰত্যেক কথাৰ নিবাৰণ কৰি দিয়ে।

!!ওঁ শান্তি!!
